

(ร่าง)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างเทศบัญญัติตำบลป่าซาง
เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ.๒๕๕๖

หลักการ

ให้มีเทศบัญญัติว่าด้วยการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย

เหตุผล

ด้วยเทศบาลตำบลป่าซาง ได้รับจัดตั้งเป็นเทศบาลตำบลป่าซาง ตั้งแต่วันที่ ๑๘ กรกฎาคม พ.ศ.๒๕๕๑ เป็นต้นไป ตามประกาศกระทรวงมหาดไทย ลงวันที่ ๑๖ กรกฎาคม พ.ศ.๒๕๕๑ ซึ่งโดยผลดังกล่าวทำให้บรรดาข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลที่ได้ใช้บังคับในเรื่องใดอยู่ก่อนแล้วให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปชั่วคราวจนกว่าจะได้มีการตราเทศบัญญัติในเรื่องนั้นขึ้นใหม่ ตามนัยมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึง(ฉบับที่ ๖) พ.ศ.๒๕๕๒ และมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง(ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ.๒๕๕๒ และเพื่อประโยชน์ในการรักษาความสะอาดและการจัดระเบียบในการเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยในเขตเทศบาลตำบลป่าซาง ซึ่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้กระทำได้โดยการตราเป็นเทศบัญญัติ จึงตราเทศบัญญัตินี้

(๒)
(ร่าง)

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลป่าซาง เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๕๖

โดยที่เป็นการสมควรตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลป่าซาง ว่าด้วยการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูล
ฝอย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐ มาตรา ๖๑ มาตรา ๖๒ มาตรา ๖๓ แห่ง
พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.๒๔๙๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบมาตรา ๒๐ มาตรา ๗๑ มาตรา ๗๓ แห่ง
พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการ
จำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๔๑
และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติ
แห่งกฎหมาย เทศบาลตำบลป่าซางโดยความเห็นชอบของสภาเทศบาลตำบลป่าซางและผู้ว่าราชการจังหวัด
เชียงใหม่ จึงตราเทศบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลตำบลป่าซางเรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูลและ
มูลฝอย พ.ศ. ๒๕๕๖”

ข้อ ๒ เทศบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ สำนักงานเทศบาลตำบล
ป่าซาง แล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลป่าซาง เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและขยะ
มูลฝอย พ.ศ.๒๕๕๐

ข้อ ๔ บรรดาเทศบัญญัติ ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในเทศ
บัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับเทศบัญญัตินี้ ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๕ ในบัญญัตินี้

“สิ่งปฏิกูล” หมายความว่า อุจจาระหรือปัสสาวะ และหมายความรวมถึงสิ่งอื่นใดซึ่ง
เป็นสิ่งโสโครกหรือมีกลิ่นเหม็น

“มูลฝอย” หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า เศษวัตถุ
ถุงพลาสติก ภาชนะที่ใส่อาหาร เศษมูลสัตว์ ซากสัตว์ หรือสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน ตลาด ที่เลี้ยงสัตว์ หรือ
ที่อื่น และหมายความรวมถึงมูลฝอยติดเชื้อ มูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีตำบลป่าซาง

(๓)

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕

“อาคาร” หมายความว่า ตึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงาน หรือสิ่งที่สร้างขึ้นอย่างอื่นซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

ข้อ ๖ การเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยในเขตเทศบาลตำบลป่าซางให้เป็นอำนาจของเทศบาลตำบลป่าซาง

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง เทศบาลตำบลป่าซางอาจร่วมกับหน่วยงานของรัฐหรือราชการส่วนท้องถิ่นอื่นดำเนินการภายใต้ข้อตกลงร่วมกันก็ได้

ในกรณีที่มีเหตุอันสมควรเทศบาลตำบลป่าซางอาจมอบให้บุคคลใดดำเนินการตามวรรคหนึ่งแทนภายใต้การควบคุมดูแลของเทศบาลตำบลป่าซางหรืออาจอนุญาตให้บุคคลใดเป็นผู้ดำเนินการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยโดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการก็ได้

บทบัญญัติตามข้อนี้ และข้อ ๑๐ มิให้ใช้บังคับกับการจัดการของเสียอันตรายตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน แต่ให้ผู้ดำเนินการโรงงานที่มีของเสียอันตราย และผู้ดำเนินการรับทำการเก็บ ขนหรือกำจัดของเสียอันตรายดังกล่าว แจ้งการดำเนินการเป็นหนังสือต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๗ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศกำหนดเขตพื้นที่การให้บริการเก็บ ขนหรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย หรือเขตพื้นที่ที่เทศบาลตำบลป่าซางมอบให้บุคคลอื่นดำเนินการแทนหรือเขตพื้นที่การอนุญาตให้บุคคลใดดำเนินการโดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการในเขตอำนาจของเทศบาลตำบลป่าซางและระเบียบปฏิบัติได้ตามความจำเป็น

ข้อ ๘ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ซึ่งอยู่ในเขตพื้นที่การให้บริการเก็บ ขนหรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยของเทศบาลตำบลป่าซางหรือเขตพื้นที่ที่เทศบาลตำบลป่าซาง มอบให้บุคคลอื่นดำเนินการแทนจะต้องเสียค่าธรรมเนียมการให้บริการแก่เทศบาลตำบลป่าซางตามอัตราที่กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัตินี้ ทั้งนี้ การจะกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมการกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยเทศบาลตำบลป่าซางจะต้องดำเนินการให้ถูกต้องด้วยสุลักษณะตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ข้อ ๙ เพื่อประโยชน์ในการรักษาความสะอาดและการจัดระเบียบในการเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย ในกรณีที่ยังไม่มีกฎกระทรวงว่าด้วยการจัดการสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยใช้บังคับในเขตเทศบาลตำบลป่าซาง การจัดการสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยให้ปฏิบัติตามเทศบัญญัติดังต่อไปนี้

(๔)

(๑) ห้ามมิให้ผู้ใดทำการถ่าย เท ทิ้ง หรือทำให้มีขึ้นซึ่งสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยในที่หรือทางสาธารณะ นอกจากในที่ที่เทศบาลตำบลป่าซางจัดไว้ให้

(๒) เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ใดๆ ต้องจัดให้มีที่รองรับสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยที่ถูกต้องลักษณะอย่างเพียงพอและเหมาะสมตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขประกาศกำหนด

ข้อ ๑๐ ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินกิจการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยโดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๑๑ ผู้ใดประสงค์จะเป็นผู้ดำเนินกิจการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยโดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการในเขตเทศบาลตำบลป่าซางจะต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัตินี้ พร้อมกับเอกสารและหลักฐานดังต่อไปนี้

(๑) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน / ข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ

(๒) สำเนาใบอนุญาตตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๓) อื่นๆ ตามที่เทศบาลตำบลป่าซางประกาศกำหนด

ข้อ ๑๒ ผู้ขอรับใบอนุญาตตาม ข้อ ๑๐ จะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ และเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ขอรับใบอนุญาตดำเนินการรับทำการเก็บ ขนสิ่งปฏิกูล

(๑.๑) ต้องมีพาหนะสำหรับเก็บขนสิ่งปฏิกูล โดยมีคุณลักษณะดังนี้

๑.๑.๑) ได้รับอนุญาตจากกรมการขนส่งทางบก

๑.๑.๒) ส่วนของรถที่ใช้บรรจุสิ่งปฏิกูลต้องไม่รั่วซึม ปกปิดมิดชิดสามารถป้องกันกลิ่น

และสัตว์แมลงได้ มีอุปกรณ์หรือฝาปิด-เปิดถังที่สนิทอยู่ด้านบน และสามารถรับแรงดันจากการสูบล้างสิ่งปฏิกูลได้

๑.๑.๓) ท่อหรือสายที่ใช้สูบล้างสิ่งปฏิกูลต้องมีสภาพดี ไม่รั่วซึม

๑.๑.๔) มีปั๊มสูบล้างสิ่งปฏิกูลชนิดเฮฟวี่ ดิวตี้ (heavy duty) หรือปั๊มสูบล้างชนิดอื่นที่สามารถสูบล้างของแข็งและมีการติดตั้งมาตรวัดปริมาณของสิ่งปฏิกูลด้วย ซึ่งอยู่ในสภาพที่ใช้การได้ดี

๑.๑.๕) ตัวถังรถสูบล้างสิ่งปฏิกูลต้องมีข้อความว่า “รถสูบล้างสิ่งปฏิกูล” ชื่อบริษัทหรือเจ้าของกิจการ หมายเลขโทรศัพท์ และเลขทะเบียนใบอนุญาต (กรณีที่ต้องขอใบอนุญาตหลายท้องถิ่น ให้พิมพ์เฉพาะเลขทะเบียนใบแรก ส่วนใบอื่นๆ ให้เก็บสำเนาหลักฐานใบอนุญาตไว้ที่รถเพื่อการตรวจสอบด้วย) ที่ด้านข้างทั้ง ๒ ด้านของตัวถังรถที่เห็นได้ชัดเจน และมีขนาดตัวอักษรไม่น้อยกว่า ๑๐ เซนติเมตร

๑.๑.๖) ต้องมีอุปกรณ์ทำความสะอาดประจํารถ เช่น ถังใส่น้ำ ไม้กวาด น้ำยาฆ่าเชื้อโรคและน้ำยาดับกลิ่น

(๕)

(๑.๒) ผู้ปฏิบัติงานต้องมีชุดปฏิบัติงาน ประกอบด้วย เสื้อคลุม ถุงมือยาง รองเท้ายาง
หุ้มแข้ง

(๑.๓) ผู้ประกอบกิจการรถสูบล้างสิ่งปฏิกูล จะต้องระบุแหล่งที่จะนำสิ่งปฏิกูลไปบำบัดและ
มีหลักฐานที่แสดงว่าได้รับอนุญาตจากท้องถิ่นที่มีสถานที่บำบัด

กรณีที่ไม่มียุทธวิธีกำจัดสิ่งปฏิกูลของตนเอง ต้องแสดงหลักฐานว่าจะนำ สิ่งปฏิกูลไป
กำจัด ณ แหล่งกำจัดที่ถูกละเลยลักษณะแห่งใด

(๑.๔) ปฏิบัติการอื่นใดที่ถูกละเลยลักษณะ ตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือ
เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

(๒) ผู้ขอรับใบอนุญาตดำเนินการรับทำการกำจัดสิ่งปฏิกูล

(๒.๑) สถานที่กำจัดสิ่งปฏิกูลต้องไม่ทำให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของมนุษย์และ
สัตว์

(๒.๒) ต้องไม่ทำให้เกิดการปนเปื้อนแก่แหล่งน้ำ ผิวดิน ใต้ดิน พื้นดิน และอากาศ

(๒.๓) ต้องไม่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญ อันเนื่องมาจากเสียง กลิ่น คิวีน ผง ฝุ่น
ละออง สัตว์และแมลงที่เป็นพาหะของโรค

(๒.๔) ต้องไม่ก่อให้เกิดความเสื่อมโทรมต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม

(๒.๕) ต้องมีกระบวนการทำประชาพิจารณ์ ความเห็นชอบของประชาชนที่อยู่ใกล้เคียง
หรืออื่นใดตามที่กฎหมายกำหนด

(๒.๖) ปฏิบัติการอื่นใดที่ถูกละเลยลักษณะ ตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือ
เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

(๓) ผู้ขอรับใบอนุญาตดำเนินการรับทำการเก็บ ขนมูลฝอย

(๓.๑) ต้องมีพาหนะสำหรับเก็บขนมูลฝอย โดยมีคุณลักษณะดังนี้

๓.๑.๑) ได้รับอนุญาตจากกรมการขนส่งทางบก

๓.๑.๒) รถเก็บขนมูลฝอยต้องสามารถปกปิดมิดชิดได้ ไม่ทำให้มูลฝอยหกหล่น หรือ
ปลิวฟุ้งกระจายขณะขนย้าย

๓.๑.๓) รถเก็บขนมูลฝอยต้องไม่รั่วซึมหรือมีถังที่สามารถเก็บกักน้ำจากมูลฝอยได้

๓.๑.๔) ตัวถังรถเก็บขนมูลฝอยต้องมีข้อความว่า “รถเก็บขนมูลฝอย” ชื่อบริษัท
หรือเจ้าของกิจการ หมายเลขโทรศัพท์และเลขทะเบียนใบอนุญาต (กรณีต้องขอใบอนุญาตหลายท้องถิ่น ให้
พิมพ์เฉพาะเลขทะเบียนใบแรก ส่วนใบอื่น ๆ ให้เก็บสำเนาหลักฐานใบอนุญาตไว้ที่รถเก็บขนมูลฝอย) ที่ด้านข้าง
ทั้งสองด้านของตัวถังรถที่เห็นได้ชัดเจนและมีขนาดอักษรไม่น้อยกว่า ๑๐ เซนติเมตร

(๖)

๓.๑.๕) ต้องมีอุปกรณ์ทำความสะอาดประจำรถ เช่น ไม้กวาด น้ำยาฆ่าเชื้อโรค
น้ำยาดับกลิ่น เป็นต้น

๓.๒) ผู้ปฏิบัติงานต้องแต่งกายโดยผูกผ้าปิดปากปิดจมูก สวมถุงมือและสวมเสื้อสะท้อน
แสง

๓.๓) ต้องมีสถานที่กำจัดมูลฝอยที่ถูกหลักสุขาภิบาล ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อประชาชน
และสิ่งแวดล้อม หรือตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุขกำหนด ถ้าหากมีสถานที่
กำจัดท้องถิ่นอื่นต้องได้รับอนุญาตจากท้องถิ่นนั้น

๓.๔) ปฏิบัติการอื่นใดที่ถูกสุขลักษณะ ตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือ
เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

๔) ผู้ขอรับใบอนุญาตดำเนินการรับทำการกำจัดมูลฝอย

๔.๑) สถานที่กำจัดมูลฝอยต้องไม่ทำให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของมนุษย์และสัตว์

๔.๒) ต้องไม่ทำให้เกิดการปนเปื้อนแก่แหล่งน้ำ ผิวดิน ใต้ดิน พื้นดิน และอากาศ

๔.๓) ต้องไม่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญ อันเนื่องมาจากเสียง กลิ่น ควัน ผง ฝุ่น
ละออง สัตว์และแมลงที่เป็นพาหะของโรค

๔.๔) ต้องไม่ก่อให้เกิดความเสื่อมโทรมต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม

๔.๕) ต้องมีการทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม (Environmental
Impact Assessment : EIA) มีกระบวนการทำประชาพิจารณ์ ความเห็นชอบของประชาชนที่อยู่ใกล้เคียงหรือ
อื่นใดตามที่กฎหมายกำหนด

๔.๖) ปฏิบัติการอื่นใดที่ถูกสุขลักษณะ ตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือ
เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

ข้อ ๑๓ เมื่อได้รับคำขอรับใบอนุญาตหรือคำขอต่ออายุใบอนุญาต ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น
ตรวจความถูกต้องและความสมบูรณ์ของคำขอ ถ้าปรากฏว่าคำขอดังกล่าวไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ตาม
หลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นรวบรวมความไม่ถูกต้องหรือความไม่สมบูรณ์
นั้นทั้งหมด และแจ้งให้ผู้ขออนุญาตแก้ไขให้ถูกต้องและสมบูรณ์ในคราวเดียวกัน และในกรณีจำเป็นที่จะต้อง
ส่งคืนคำขอแก่ผู้ขออนุญาต ก็ให้ส่งคืนคำขอพร้อมทั้งแจ้งความไม่ถูกต้องหรือความไม่สมบูรณ์ให้ทราบภายใน
สิบห้าวันนับแต่วันได้รับคำขอ

เจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องออกใบอนุญาตหรือมีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตพร้อมด้วยเหตุผลให้
ผู้ขออนุญาตทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับคำขอซึ่งมีรายละเอียดถูกต้องหรือครบถ้วนตามที่กำหนดใน
เทศบัญญัตินี้

ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่อาจออกใบอนุญาตหรือยังไม่อาจมีคำสั่งไม่อนุญาตได้ภายในกำหนดเวลาตามวรรคสอง ให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสิบห้าวัน แต่ต้องมีหนังสือแจ้งการขยายเวลาและเหตุจำเป็นแต่ละครั้งให้ผู้ขออนุญาตทราบก่อนสิ้นกำหนดเวลาตามวรรคสองหรือตามที่ได้ขยายเวลาไว้แล้วนั้น แล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๔ ผู้ได้รับอนุญาตต้องมารับใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หากไม่มารับภายในกำหนดเวลาดังกล่าวโดยไม่มีเหตุอันสมควรให้ถือว่าสละสิทธิ

ข้อ ๑๕ บรรดาใบอนุญาตที่ออกให้ตามข้อบัญญัตินี้ให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาตและให้ใช้ได้เพียงในเขตอำนาจของเทศบาลตำบลป่าซางเท่านั้น

การขอต่ออายุใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอพร้อมกับเสียค่าธรรมเนียมแล้วให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศกำหนด

ข้อ ๑๖ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องเสียค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตตามอัตราที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้ในวันที่ยื่นขอรับใบอนุญาตสำหรับกรณีที่เป็นกรขอรับใบอนุญาตครั้งแรก หรือก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ สำหรับกรณีที่เป็นกรขอต่ออายุใบอนุญาตตลอดเวลาที่ยังดำเนินกิจการนั้น ถ้ามิได้เสียค่าธรรมเนียมภายในเวลาที่กำหนด ให้ชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละยี่สิบของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระเว้นแต่ผู้ได้รับใบอนุญาตจะได้บอกเลิกการดำเนินกิจการนั้นก่อนถึงกำหนดการเสียค่าธรรมเนียมครั้งต่อไป

ในกรณีที่ผู้มีหน้าที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมตามวรรคหนึ่งค้างชำระค่าธรรมเนียมติดต่อกันเกินกว่าสองครั้ง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นหยุดการดำเนินกิจการไว้จนกว่าจะได้เสียค่าธรรมเนียมและค่าปรับจนครบจำนวน

ข้อ ๑๗ บรรดาค่าธรรมเนียมและค่าปรับตามเทศบัญญัตินี้ ให้เป็นรายได้ของเทศบาลตำบลป่าซาง

ข้อ ๑๘ ผู้ได้รับใบอนุญาตให้เป็นผู้ดำเนินการตามเทศบัญญัตินี้จะพึงเรียกเก็บค่าบริการจากผู้ใช้บริการได้ไม่เกินอัตราค่าบริการขั้นสูงตามที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้

ข้อ ๑๙ ผู้ได้รับใบอนุญาตตามเทศบัญญัตินี้ ต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ

ข้อ ๒๐ ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุด ตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัตินี้

การขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีใบอนุญาตสูญหาย ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตนำสำเนาบันทึกการแจ้งความต่อพนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่ที่ใบอนุญาตสูญหายมาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

(๒) ในกรณีใบอนุญาตถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญ ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตนำใบอนุญาตเดิมเท่าที่เหลืออยู่ มาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

ข้อ ๒๑ ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตตามเทศบัญญัตินี้ ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือเทศบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตตามเทศบัญญัตินี้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ภายในเวลาที่เห็นสมควรแต่ต้องไม่เกินสิบห้าวัน

ข้อ ๒๒ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาต

(๑) ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไปและมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก

(๒) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

(๓) ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือเทศบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตตามเทศบัญญัตินี้ และการไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องนั้นก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน หรือมีผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน

ข้อ ๒๓ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้รับใบอนุญาตทราบ ในกรณีที่ไม่มีพบผู้รับใบอนุญาต หรือผู้รับใบอนุญาตไม่ยอมรับคำสั่งดังกล่าว ให้ส่งคำสั่งโดยทางไปรษณีย์ตอบรับ หรือให้ปิดคำสั่งนั้นไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ ภูมิลำเนาหรือสำนักทำการงานของผู้รับใบอนุญาต และให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตนั้นได้รับทราบคำสั่งแล้วตั้งแต่วันที่คำสั่งไปถึง หรือวันปิดคำสั่งแล้วแต่กรณี

ข้อ ๒๔ ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตสำหรับการประกอบกิจการที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตอีกไม่ได้จนกว่าจะพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

ข้อ ๒๕ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ใดๆ ที่อยู่นอกเขตพื้นที่การให้บริการเก็บขน สิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยของเทศบาลตำบลป่าซางหรือเขตพื้นที่การให้บริการของผู้ได้รับใบอนุญาตดำเนินการรับทำการเก็บ ขนสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยโดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ ต้องดำเนินการเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยให้ถูกต้องด้วยสัญลักษณ์ตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขประกาศกำหนด

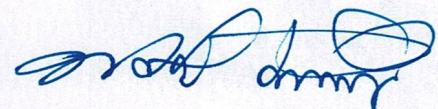
ข้อ ๒๖ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นเพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ในเขตอำนาจของเทศบาลตำบลป่าซางในเรื่องใดหรือทุกเรื่องก็ได้

ข้อ ๒๗ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเทศบัญญัตินี้ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๒๘ ให้นายกเทศมนตรีตำบลป่าซางรักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๐.1 พ.ค. 2556

(ลงชื่อ)

(นายพงษ์พันธ์ ชันคำภาค)

นายกเทศมนตรีตำบลป่าซาง

เห็นชอบ

(ลงชื่อ).....

(นายมนัส โสกันธิกาน)

รองผู้ว่าราชการจังหวัด ปฏิบัติราชการแทน...

ผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงราย

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียมต่อท้ายเทศบัญญัติตำบลป่าซาง

เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๕๖

ประเภท	อัตราค่าธรรมเนียม
๑. อัตราค่าเก็บและขนสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยตามมาตรา ๒๐ (๔) (๑) ค่าเก็บและขนอุจจาระหรือสิ่งปฏิกูลครั้งหนึ่งๆ เศษของลูกบาศก์เมตรหรือลูกบาศก์เมตรแรก และลูกบาศก์เมตรต่อไป เศษไม่เกินครึ่งลูกบาศก์เมตร เศษเกินครึ่งลูกบาศก์เมตร ให้คิดเท่ากับ ๑ ลูกบาศก์เมตร (๒) ค่าเก็บขยะและมูลฝอยทั่วไป (ก) ค่าเก็บและขนมูลฝอยทั่วไปประจำรายเดือน - ที่มีปริมาณวันหนึ่งไม่เกิน ๒๐ ลิตร - ที่มีปริมาณวันหนึ่งเกิน ๒๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๕๐๐ ลิตร ค่าเก็บและขนทุกๆ ๒๐ ลิตร หรือเศษของแต่ละ ๒๐ ลิตร - ที่มีปริมาณวันหนึ่งเกิน ๕๐๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร - ที่มีปริมาณวันหนึ่งเกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร ค่าเก็บและขนทุกๆ ลูกบาศก์เมตร หรือเศษของ ลูกบาศก์เมตร (ข) ค่าเก็บและขนมูลฝอยทั่วไปเป็นครั้งคราว - ครั้งหนึ่งๆไม่เกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร - ครั้งหนึ่งๆเกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร ค่าเก็บและขนทุกๆ ลูกบาศก์เมตร หรือเศษของลูกบาศก์เมตร	ลูกบาศก์เมตรละ ๒๕๐ บาท ๑๕๐ บาท เดือนละ ๑๐ บาท เดือนละ ๔๐ บาท เดือนละ ๒,๐๐๐ บาท เดือนละ ๒,๐๐๐ บาท ครั้งละ ๑๕๐ บาท ลูกบาศก์เมตรละ ๑๕๐ บาท
๒. อัตราค่าธรรมเนียมในการออกใบอนุญาต (๑) ใบอนุญาตดำเนินกิจการตามมาตรา ๑๙ โดยทำเป็นธุรกิจ หรือได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ (ก) รับทำการเก็บ และขนสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยทั่วไป (ข) รับทำการกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยทั่วไป	ฉบับละ ๕,๐๐๐ บาท ฉบับละ ๕,๐๐๐ บาท